

Hutbe, 17.11.2017

Peygamberimiz ve Çocuklar

المَالُ وَالْبُنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَمْتَنَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ السَّبَابَةِ وَالْوَسْطَى

Muhterem Müslümanlar!

Âyet-i kerîmede, “Mal ve oğullar dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak olan iyi ameller ise Rabbin’in katında sevapça da hayırlıdır, ümit yönünden de daha hayırlıdır.”¹

buyurulmaktadır. Bu meyanda, Hz. Peygamber (s.a.v.)’in hem kendi evlatları hem de çocuklarla olan ilişkileri bizler için de bir yol rehberidir.

Değerli Cemaat!

Hız. Peygamber (s.a.v.)’in peygamberlik dışındaki insani yönünün en dikkat çekici örneklerini çocuklara olan ilgisinde bulabiliriz. Çünkü o, sıradan bir insandan öte, âdeta “çocuklarla çocuklaşabilen”, bunu başarabilen ve diğer insanlara da bunu tavsiye eden müstesna bir şahsiyettir. Hz. Peygamber (s.a.v.) günümüzde çocuk psikolojisi üzerine çalışma yapan ilim adamlarının tespit ederek ortaya koyduğu pek çok gerçeğe, daha o dönemde dikkat çeken büyük bir eğitimcidir. Çünkü o, müstesna bir baba, bir dede ve çağındaki tüm çocukların sevgisini kazanmış bir eğitimci, bir öğretmendir.

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) kız olsun, erkek olsun çocuklar arasında ayırım yapmaz, bütün çocuklara eşit değer verir ve bunu da hissettirirdi.

Abdullah b. Şeddad (r.a.) babasından şöyle rivayet ediyor:

“Bir öğle veya ikindi namazı vaktinde idi, Peygamberimiz çıkageldi. Hz. Hasan veya Hz. Hüseyin sırtında idi. Namazı kıldırarak üzere öne geçerken çocuğu yere bıraktı. Namaza durdu, secdeye indi. Ama secdesini uzattı. Bir ara secdeden başımı kaldırdım, çocuk Peygamberimiz’in sırtında idi. Namaz bitince sahabe, ‘Secdeyi normalinden fazla uzattınız, bir şey mi oldu; yoksa vahiy mi aldınız?’ diye sordu. Peygamberimiz, ‘Bunların hiçbiri olmadı. Ancak oğlum sırtımda idi, acele etmedim ve onun işini bitirmesini bekledim.’

buyurdu.”²

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’i torunu Hz. Hasan’ı öperken gören Akra b. Habis (r.a.), “Benim on tane çocuğum var, bugüne kadar bir tanesini öpmedim.” deyince; Efendimiz (s.a.v.),

“Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.”³ buyurdular. Ebû Katade el-Ensârî (r.a.) anlatıyor:

“Peygamberimiz (s.a.v.) sırtında kızını Zeynep’ten olan torunu Ümâme olduğu hâlde namaza durur; secdeye giderken yere koyar, kıyama kalkarken tekrar kucağına alırdı.”⁴ Bir başka hadîs-i şerifte ise; “Kim ölünceye kadar iki veya üç kızının ya da iki veya üç kız kardeşinin geçimini sağlarsa, kıyamet günü şöylece beraber olacağız.” buyurdu ve işaret parmağı ile orta parmağını bir araya getirdi ve işaret etti.⁵

Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir çocuğa gösterilmesi gereken her türlü ilgi ve alaka ile hareket ederdi. Sahabe-i kirâm bize onun bu örnek davranışlarını anlatan sayısız olay nakletmişlerdir. Peygamberimiz’i çocukları kucağına alan, onları okşayan, başlarını sıvazlayan, onlarla şakalaşan, onlara selam veren ve onları ciddiye alan, hastalandıkları zaman onları ziyaret eden bir peygamber olarak görmekteyiz. Ayrıca çocukların edep ve terbiyeleri için bizzat ilgilenmiş ve sahabeye tavsiyelerde bulunmuştur. “Bir babanın evladına verebileceği en değerli hediye (bırakabileceği en kıymetli miras) güzel terbiyedir (iyi bir eğitimidir).”⁶ hadîs-i şerifi bu gerçeği ortaya koyan hadislerden bir tanesidir.

Bütün bunlardan anladığımız odur ki, Hz. Peygamber (s.a.v.) çocukları müstakil birer şahsiyet olarak kabul eden, onlara verilebilecek değer en yücesini, gösterilebilecek ihtimamın en özelini, sağlanabilecek imkânların en mükemmelini ve verilecek terbiyenin en güzelini sunan bir peygamberdi ve bu yönüyle de bizim için en güzel örnektir.

² Nesaî, Sünen, 4/344, H. No: 1129

³ Müslim, Sahih, 11/455, H. No: 4282

⁴ Buhârî, Sahih, 2/334, H. No: 486

⁵ Ahmet b. Hanbel Müsned 25/87 H No: 12041